

Vjera i povjerenje

Postoje ljudi kojima vjerujemo i oni koji to ne zaslužuju. Svakodnevni odnosi u kojima se krećemo potiču nas da razmišljamo o povjerenju. Današnja nam druga korizmena nedjelja donosi biblijski pogled na povjerenje. Temeljni odnos, most ili poveznica od čovjeka prema Bogu jest vjera. Nauk Katoličke crkve kaže da je vjera nezasluženi dar koji primamo na krštenju i koja nas u Isusu Kristu definitivno i stvarno povezuje s Bogom dajući nam veličanstveno dostojanstvo njegove ljubljene djece. No upitajmo se: Je li naša vjera nešto statično, nepokretno, poput neke diplome koju smo dobili i koja stoji obješena na zidu našega dnevnog boravka?

Dakako da nije. Vjera u Boga živi od povjerenja u njega. Što to znači? Naš vjernički život Bog trajno provjerava, odnosno iskušava. On želi da njegova djeca stvarno i ozbiljno računaju na njega kao na svojega brižnog Oca. Zanima ga oslanjaju li svoj život u svim situacijama na njega ili računaju i na neka druga životna uporišta. Naš je Bog ljubomoran, on želi imati ekskluzivan odnos sa svakim od svojih sinova i kćeri. Ne želi da netko drugi - ili nešto drugo - zauzme njegovu prvu poziciju u našem životu. Zašto? Jer ti drugi nisu na njegovoj razini i stoga ne mogu čovjeku pomoći. On nas ljubi jednostavno poput oca ili majke koji ne žele da njihova djeca imaju neke druge očeve ili majke koji prema toj djeci nemaju iste osjećaje.

Tako Bog kuša svoga miljenika Abrahama i zapovijeda mu nešto strašno, zapravo odbojno i neprilično Bogu koji ljubi. No u pozadini se nalazi nešto drugo. Bog u ovoj zgodi uči Abrahama velikoj mudrosti: uči ga da vjeru u Boga čine djela poslušnosti u svim situacijama, čak i u onim dramatičnim. Bog želi da Abraham nauči i spozna da vjera u Boga nije uzaludna i da je život u toj vjeri plodan, da se isplati, da je to za njega najbolje. Što se događa u ovom odlomku Knjige Postanka? Abraham sluša riječ Jahvinu, čini ono što mu Bog nalaže i spoznaje Božju ljubav i pravednost. Bog ne želi smrt malenog Izaka, ne želi ničiju smrt ili nesreću, to s njime jednostavno nije spojivo jer je on Ljubav sama. Ali Bog želi da mi to shvatimo i zato nas iskušava, zato nam svakodnevno šalje prilike da se predamo njegovoj volji, da imamo povjerenja u njegova obećanja.

Ovo korizmeno vrijeme prilika je za svakoga od nas da razmislimo i pronađemo sve one stvari, planove i osobe koje su u našem životu zauzele Božje mjesto i u koje imamo više povjerenja nego u Boga. Prihvatimo danas Božji poziv i njega stavimo na prvo mjesto u svojem životu, povećajmo svoje povjerenje prema njemu, iskoristimo one trenutke u kojima nas Bog iskušava i još se jednom uvjerimo da smo na strani Pobjednika, na strani onoga koji nas nikad ne ostavlja.

04.03.2012.

vlč. Borna Puškarić